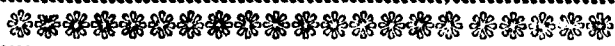

semblant ignominia, avinentém a n'els aludits vehins que'n lloc de tancar-lo, logran que s'obri; y allavors no respondrem de lo que del mateix pugui sortirne. Ja'ls tenim ullats.

ULLADES DE LA SETMANA

La flor y nata de la joventut olotina, 'ns ha escrit una ben rahonada carta, en la que, després de fer constar la seva més enérgica protesta per la clausura dels cinemas, sollicita de la primera autoritat que dongui contra-ordre sobre'l particular, pera consol y esplai dels qu'están en vaga forso-sa de tocografia.

Trasladém a n'el Sr. Alcalde la justíficada sollicitud dels eròtics protestants.

Aquesta setmana, corrent per aquets mons del diable, L'ULL s'ha convenut de que a l'Infern no s'hi pot anar.

Ens consta que aquesta temporada, ab motiu de la vinguda del tren, será tant fenomenal el nombre de forasters que tenen intenció de passar entre'ls olotins els rigors de la canícula, que, a hores d'are, no queda cap pis pera arrendar. Tant es aixís, que un entranyable amic nostre que tenim al davant, desitjava adquirir temporalment un petit reservat entresol, propietat d'una senyora coneguda per la seva arrogantíssima figura; y el tal entresol—únic que restava y quins exteriors circulars han de ser molt frondosos, a jutjar per l'obscuritat que hi regna—ha sigut llogat a l'amic d'un senyor vellet, que, segons *vox populi*, se suposa no sabrà cumplir fidelment una de les clausules més essencials del contracte, malgrat gosés en altres temps de l'honrosa fama de trempat.

¡Lástima sentim per l'esbelta senyora, y també pel amic inseparable! car, si la senyora propietaria no hagués pecat de precipitada, avui es-

veuria satisfets els seus naturals y apremiants desitjos, visquent contenta de l'amable tracte del nostre amic obsequiós; el qual, per si no ho sabia, posceix uns bombóns exquisits que jamai l'han fet quedar malament enlloc. S'hagueren entés, paraula d'honor.

El matí del dilluns, un nostre amic va esser abordat per una mona geperuda que corria pels carrers sense cadena. La recomaném a n'els senyors llacers de nostre excelentíssim Ajuntament.

Ens han enterat de que dugues senyoretes de la *elitè* olotina, — l'una de bona posició y l'altra molt ben situada — desd'un quant temps a n'aquesta part, están molt tristotas perquè las ha abandonada un tal *Fernandito*. Desitjariam de tot cor que no fos res; y en cas de que persisteixin en continuar disgustades podém oferilshi un amic que te una trassa especial pera fer de consolador.

A n'els del *carro del vi*, hem de suplicalshi que tinguin mes Pietat ab aquella nena tan bufona. Alerta, *corridos*.

Preguém encarescudament á la Companyia del Ferro-carril d'Olot a Gerona, que 'ns treguin d'un dubte que fá temps ens está intrigant. ¿Que fa aquell jove ullerós, que ab una constancia digna de mellor causa; passa horas enteras pels volts de l'estació, com si fos un sereno *é joven de compañía* d'una xicota popular y espantant que viu per aquell encontorns? ¿Quina intenció porta? — ¡Miau!...

Felicitem coralment a las fillas del Rey Moro, per lo molt que fan resaltar la singular hermosura de la senyoreta forastera qu'ellas acompanyan. Tant ens ha agradat que afanyosament procura-